

การกำหนดราคาส่งออกแตกต่างจากราคาภายในประเทศและการแข่งขันทางด้านราคา

กรรมวิธีการส่งออก

ผู้ส่งออกจะรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์นั้นสำปะหลังจากพอลคาญผลิตโดยพอลคาญส่งออกต้องมีบุคคลที่ไว้วางใจได้เป็นคนตรวจสอบว่าสินค้าที่รับซื้อมามีคุณภาพเป็นที่พอใจหรือไม่ วิธีการตรวจสอบนั้นพอลคาญส่งออกจะมีเครื่องมือเพื่อใช้ในการตรวจโดยจะตรวจ

(ก) ความชื้น โดยมีเครื่องวัดความชื้นซึ่งจะตองให้ความชื้นไม่เกินร้อยละ ๑๔

(ข) ทราย โดยมีเครื่องมือตรวจทรายไม่เกินร้อยละ ๓

(ค) น้ำหนัก จะชั่งน้ำหนักโดยหักน้ำหนักบรรทุกทุกและกระสอบ ออกเป็นน้ำหนักสุทธิของมันสำปะหลัง

(ง) แป้ง ตองตรวจแป้งโดยให้มีแป้งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

เมื่อตรวจรับเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะเก็บไว้ที่คลังสินค้า

ในขณะนี้มัลคลังสินค้าและท่าเรือใหญ่อยู่ ๓ แห่ง สำหรับขนสินค้าออกต่างประเทศ คือ ยูไนเต็ทไซโล สยามไซโล และพูนพิพัฒน์ (ทั้งสามแห่งอยู่ที่พระประแดง)

ผู้ส่งออกจะเช่าคลังสินค้าเหล่านี้เป็นที่เก็บสินค้าที่จะส่งออกโดยจะเช่าเป็นรายเดือนหรือเช่าเป็นรายกระสอบก็ได้ คือในกรณีเช่าเป็นรายเดือน จะคงเสย หากเดือนไม่ว่าจะมีสินค้ามาเก็บไว้หรือไม่ก็ตาม แต่ในกรณีเช่าเป็นรายกระสอบก็จะเสียค่าเช่าเฉพาะในขณะที่มีสินค้ามาเก็บไว้ในคลังสินค้านั้นโดยคิดตามจำนวนกระสอบที่นำมาเก็บไว้

เมื่อเรือสินค้าเข้ามาเทียบท่าเรือแล้ว พอลคาญส่งออกจะตองไปแจ้งสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสภาหอการค้าแห่งใดแห่งหนึ่งซึ่งแล้วแต่วาทางผู้ซื้อจะตองการให้ใครเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพสินค้าโดยเก็บตัวอย่างสินค้า ซึ่งเรียกว่า Pre-loading Sample ตัวอย่างเหล่านี้จะแยกเป็น ๓ หอ โดยให้ผู้ส่งออก ๑ หอ และส่งไปทำการวิเคราะห์คุณภาพ ๑ หอ ส่วนทางสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสภาหอการค้าเก็บไว้ ๑ หอ เมื่อตรวจสอบว่า

ใดคุณภาพตามที่ตกลงซื้อขายกับต่างประเทศแล้วก็จะออกใบรับรองคุณภาพให้แก่ลูกค้าผู้ส่งออก
ผู้ส่งออกจะนำไปรับรองคุณภาพสินค้าไปเสียภาษีและทำใบขนสินค้าออกนอกประเทศ และแจ้ง
วันขนสินค้าออกให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสภาหอการค้าและกรมศุลกากรทราบว่าจะขน
สินค้าออกวันใด

เมื่อถึงวันที่จะขนสินค้าลงเรือ เจ้าหน้าที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสภาหอการค้า
จะเป็นผู้ทำการตรวจสอบคุณภาพ ๑๐๐% คือจะตรวจสอบคุณภาพทุกกระสอบอีกครั้งหนึ่งว่าเป็น
ไปตามตัวอย่างที่ตรวจสอบไว้แล้วหรือไม่ จากนั้นก็จะขนขึ้นเรือใหญ่โดยมีเจ้าหน้าที่ศุลกากร
เป็นผู้ตรวจสอบการขนสินค้าอยู่บนเรือว่าถูกต้องตามที่อนุญาตหรือไม่

เรือใหญ่ที่เข้ามาบรรทุกสินค้าในท่าเรือใหญ่ทั้ง ๓ ท่า ในกรุงเทพฯ จะบรรทุก
น้ำหนักไปเพียงประมาณ ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ เมตริกตัน ทั้งนี้เพราะทางปากน้ำมีสันดอน
น้ำหนักส่วนที่เกินจะต้องขนลงเรือโป๊ะ บรรทุกไปขึ้นเรือใหญ่ซึ่งจะแล่นออกไปจอดรอที่เกาะ
สีชัง

มีคลังสินค้าบางส่วนอยู่ที่บางปะกงซึ่งจะขนสินค้าไปลงเรือที่เกาะสีชังเลยทันที

ในการตรวจสอบคุณภาพสินค้า สินค้าครั้งหลังก่อนจะขนสินค้าลงเรือใหญ่นั้น ถ้าหาก
มีคุณภาพแตกต่างจาก Pre-loading Sample จะต้องถูกหักราคาใบใบกำกับสินค้าทันที คือ

(ก) ในกรณีมีทรายเกินร้อยละ ๓ เป็นทรายระหว่างร้อยละ ๓ - ๔ จะถูกหักรา
คาร้อยละ ๑ ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. และถ้ามีทรายระหว่างร้อยละ ๔ - ๕ จะถูกหักราคา
ร้อยละ ๒ ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

(ข) ในกรณีเปอร์เซ็นต์แฉ่งไม่ไค้เป็นไปตามกำหนดร้อยละ ๒๒ ก็จะถูกหักราคา
เช่นเดียวกัน คือถ้าหากเปอร์เซ็นต์แฉ่งอยู่ระหว่างร้อยละ ๒๐ - ๒๒ จะถูกหักราคาร้อยละ
๑ ทุก ๆ เปอร์เซ็นต์ที่ต่ำกว่าสัญญาของราคา ซี.ไอ.เอฟ. และถ้าหากแฉ่งมีเปอร์เซ็นต์
ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ จะถูกหักราคาร้อยละ ๒ ทุก ๆ เปอร์เซ็นต์ที่ต่ำกว่าสัญญาของราคา
ซี.ไอ.เอฟ.

(ค) ความชื้น ถ้าหากความชื้นเกินกว่าร้อยละ ๑๔ ทางผู้ซื้อจะปฏิเสธไม่ยอมรับ

ข้อเพราะมีอันตรายโดยทำให้เกิดเชื้อราและแบคทีเรียขึ้นได้ และนอกจากนั้นเมื่อถึงเมืองท่าปลายทาง ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังจะเกาะติดกันแน่นทำให้ไม่สามารถขนถ่ายด้วยเครื่องมืออันทันสมัยได้

ค่าใช้จ่ายในการส่งออกซึ่งทำให้ราคากายนอกประเทศแตกต่างจากราคากายในประเทศ

การส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศจะทำให้ต้นทุนของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพิ่มขึ้น ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้มีดังนี้

๑. ค่าขนส่งภายในประเทศ คือค่าขนส่งตั้งแต่คลังสินค้าจนถึงเรือหรือท่าเรือที่เกาะสีชัง ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ประมาณ ๒๐ บาทต่อเมตริกตัน มีบางกรณีที่สินค้าของผู้ส่งออกอยู่ที่คลังแห่งหนึ่ง แต่ท่าเรือของคลังแห่งนั้นมีเรือมาจอดเต็มหมดไม่สามารถให้เรือใหญ่ของผู้ส่งออกเขาจอดที่นั่นได้ต้องไปจอดเทียบท่าอื่น ในกรณีเช่นนี้เจ้าของคลังสินค้าจะต้องเป็นผู้เสียค่าขนส่งตั้งแต่คลังสินค้าแห่งหนึ่งไปยังคลังสินค้าอีกแห่งหนึ่ง

๒. ค่าแรงงาน คือค่าแรงงานขนสินค้าขึ้นรถบรรทุก ขนลงจากรถบรรทุก และรวมถึงค่าแรงงานที่ขนสินค้าลงเรือโป๊ะและขนขึ้นเรือใหญ่ด้วย ค่าใช้จ่ายนี้ประมาณ ๒๕ บาทต่อเมตริกตัน

๓. ค่าวิเคราะห์ตรวจสอบและออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าโดยประมาณแล้ว เมตริกตันละ ๔.๕๐ บาท

๔. ค่าคลังสินค้า แยกออกเป็น ๒ กรณีคือ ถ้าหากเขาเป็นรายเดือนจะเสียค่าใช้จ่ายตารางเมตรละ ๓๗.๖๗ บาท ซึ่งถ้าเขา ๓,๗๐๐ ตารางเมตร ก็เสียสินค้าโดยประมาณ ๑๐,๐๐๐ เมตริกตัน แต่การเก็บสินค้านั้นไม่คงที่เสมอไปจะเก็บสินค้าอยู่ในคลังระหว่าง ๓,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ เมตริกตัน ถ้าไม่เขาเป็นรายเดือนแต่มีสินค้าเมื่อใดก็นำไปฝากไว้จะเสียค่าเช่ากระสอบละ ๒ บาท ต่อเดือน โดยปกติจะเก็บผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังไว้ในคลังสินค้าประมาณ ๒ สัปดาห์ถึง หนึ่งเดือน ค่าใช้จ่ายค่าคลังสินค้าโดยเฉลี่ยประมาณ ๒๕ บาทต่อเมตริกตัน

๕. ค่าท่าเรือ เนื่องจากให้บริการขนสินค้าไปยังต่างประเทศจึงต้องเสียค่าบริการนี้ด้วย ประมาณค่าใช้จ่ายนี้ ๑.๕๐ บาทต่อเมตริกตัน

๖. ค่าประกันไฟภายในประเทศ ในขณะที่เก็บสินค้าไว้ในคลังสินค้าต้องมีการประกันไฟ ซึ่งจะต้องเสียค่าเสียหายประมาณร้อยละ $\frac{2}{100}$ ของราคา ซี. ไอ. เอฟ. ตกประมาณเมตริกตันละ ๑๓.๑๓ บาท

๗. ค่าภาษีการค้าและภาษีเทศบาล ผู้ส่งออกต้องเสียค่าภาษีการค้าร้อยละ ๒ ของราคาสินค้าเมื่อขนส่งเรือ (เอฟ. โอ. บี.) และต้องเสียภาษีเทศบาลอีก ร้อยละ .๒ ของราคาสินค้า คิดเป็นค่าใช้จ่ายประเภทนี้ประมาณ ๓๕.๕๐ บาทต่อเมตริกตัน

๘. ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในสำนักงาน ค่าใช้จ่ายนี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามขนาดของธุรกิจ ธุรกิจขนาดใหญ่จะเสียค่าใช้จ่ายสูง ธุรกิจขนาดเล็กก็จะเสียค่าใช้จ่ายสำนักงานต่ำกว่า โดยประมาณแล้วจะเท่ากับร้อยละ $\frac{1}{100}$ ของราคา ซี. ไอ. เอฟ. ประมาณ ๓๘.๓๗ บาทต่อเมตริกตัน

๙. ค่าบรรจุหีบห่อ สำหรับภาชนะที่บรรจุหีบห่อเพื่อขนส่งสินค้าจากคลังสินค้าไปยังท่าเรือ นั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายประมาณ ๓๐ บาทต่อเมตริกตัน ในกรณีเมื่อสินค้าลงเรือแล้วใช้วิธีเทกองสินค้า แต่ในกรณีบรรจุกระสอบจะเสียค่าบรรจุหีบห่อประมาณ ๑๒๐ บาทต่อเมตริกตัน

๑๐. ค่าใช้จ่ายธนาคาร เพื่อการส่งออก ผู้ส่งออกจะไปขายลคตั่วหรือเอกสารทางการเงินเพื่อนำเงินเข้าบัญชี ในกรณีนี้ประมาณค่าใช้จ่ายร้อยละ ๑ ของราคา ซี. ไอ. เอฟ. หรือประมาณ ๒๖.๒๕ บาทต่อเมตริกตัน

๑๑. ค่าสูญเสียน้ำหนัก เนื่องจากน้ำหนักสินค้าลดลงหลังจากที่ขึ้นสำปะหลังเก็บไว้นาน จะมีน้ำหนักลดลง ซึ่งคิดตั้งแต่คลังสินค้าจนถึงปลายทางจะประมาณร้อยละ ๓ - ๔ ของราคา ซี. ไอ. เอฟ. ประมาณ ๓๘.๓๕ บาทต่อเมตริกตัน

๑๒. ดอกเบี้ยธนาคาร เนื่องจากผู้ส่งออกมักขอใช้เงินธนาคารในรูปเบิกเงินเกินบัญชี อยู่เสมอ จึงต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่ธนาคาร โดยประมาณร้อยละ ๑ - ๒ ของยอดขาย โดยประมาณเท่ากับ ๓๘.๓๘ บาทต่อเมตริกตัน

เมื่อหักค่าสินค้าและค่าใช้จ่ายข้างต้นออกจากราคาขายแล้วผู้ส่งออกจะได้กำไรประมาณร้อยละ $\frac{1}{100}$ - ๒ จากราคาขาย ซึ่งเท่ากับ ๔๐ บาทต่อเมตริกตันโดยประมาณ

ตารางที่ ๑๘

แสดงค่าใช้จ่ายและกำไรในการส่งผลิตภัณฑ์นั้นสำปะหลังออกไปขายต่างประเทศ

๑

ค่าใช้จ่ายในการส่งออก	บาท : เมตริกตัน
๑. ค่าขนส่งภายในประเทศ	๒๐.-
๒. ค่าแรงงาน	๒๕.-
๓. ค่าวิเคราะห์ตรวจสอบและออกไปรับรองมาตรฐานสินค้า	๔.๕๐
๔. ค่าคลังสินค้า	๒๕.-
๕. ค่าท่าเรือ	๑.๕๐
๖. ค่าประกันไฟภายในประเทศ	๑๓.๑๓
๗. ค่าภาษีการค้าและภาษีเทศบาล	๓๕.๕๐
๘. ค่าใช้จ่ายสำนักงาน	๓๘.๓๗
๙. ค่าบรรจุหีบห่อ	๓๐.-
๑๐. ค่าใช้จ่ายธนาคารเพื่อการส่งออก	๒๖.๒๕
๑๑. ค่าสูญเสียน้ำหนัก	๗๘.๗๕
๑๒. ดอกเบี้ยธนาคาร	๓๘.๓๘
รวมค่าใช้จ่าย	๓๘๘.๓๘
๑๓. กำไรของผู้ส่งออก	๕๐.-
รวมค่าใช้จ่ายและกำไร	๔๓๘.๓๘
ค่าใช้จ่ายและกำไรต่อ ๖๐ กิโลกรัม	๗๓.๐๖

๑ มาจาก หางหุ้นส่วนจำกัดไทยบำรุงไทย และบริษัทไทวาจำกัด

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่าค่าโง่ขายรวมทั้งกำไรต่อหนึ่งเมตริกตันเท่ากับ ๓๓๓.๘๘ บาทและคิดต่อหาบเท่ากับ ๒๒.๖๓ บาท ค่าโง่ขายเหล่านี้ยังไม่รวมค่าระวางเรือที่ขนส่งทั่วประเทศไทยถึงเมืองท่าปลายทาง เพราะค่าระวางเรือผู้ส่งออกจะเก็บเพิ่มเอาจากลูกค้าที่ซื้อสินค้าในแต่ละประเทศซึ่งจะต้องเสียค่าระวางเรือไม่เท่ากัน

ตารางที่ ๑๕

แสดงราคาจำหน่ายไปต่างประเทศ

บาท : ๖๐ ก.ก.

	ต้นทุนภายในประเทศ	กำไรขายและกำไรในการส่งออก	ราคาส่งออก
มันสำปะหลังเส้น	๓๐	๒๒.๖๓	๕๒.๖๓
มันสำปะหลังเม็ด	๘๒	๒๒.๖๓	๑๐๔.๖๓

การแข่งขันทางด้านราคา

การส่งสินค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกไปขายยังต่างประเทศควรพิจารณาปัญหาทางด้านราคาออกเป็น ๒ กรณี

๑. กรณีสินค้าต่างชนิดที่ชดเชยกันได้ สินค้าพืชไร่ชนิดอื่นที่ชดเชยแทนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังได้ ซึ่งได้แก่ ข้าวโพก ข้าวไร่ ข้าวบาเลย์ และข้าวสาลี วัตถุประสงค์เหล่านี้มีผลกระทบต่ออุปสงค์และราคาของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง คือ เมื่อปริมาณวัตถุดิบเหล่านี้มีปริมาณมาก ราคาจำหน่ายก็ลดลง ผู้เลี้ยงสัตว์หันไปใช้วัตถุดิบเหล่านี้มากขึ้นทำให้ปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังขายโคต่ำลง และในปีที่โคปริมาณการผลิตวัตถุดิบเหล่านี้มีปริมาณลดลง ราคาจำหน่ายก็แพงขึ้น ทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์ในต่างประเทศหันมาใช้ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังทำให้ปริมาณและราคาขายของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังสูงขึ้น แต่ผลกระทบกระเทือนนี้ไม่มากนัก ในขณะนี้ต่างประเทศก็ยังนิยมผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังอยู่มาก เพราะราคาจำหน่ายประมาณ ๖๐ ถึง ๗๐ เพอร์เซ็นต์ ของราคาวัตถุดิบชนิดอื่นเท่านั้น

๒. สินค้าชนิดเดียวกัน ในขณะนี้ยังไม่มีการแข่งขันทางด้านราคาสำหรับสินค้าชนิด

เดียวกัน ทั้งนี้เพราะในขณะนี้ประเทศคู่แข่งของไทยคือ อินโดนีเซีย แต่เนื่องจากอินโดนีเซียผลิตข้าวไม่พอเลี้ยงประชากรในประเทศ จึงใช้มันสำปะหลังเป็นอาหารแทนข้าว ทำให้ปริมาณการส่งออกของอินโดนีเซียยังไม่มากนัก อินโดนีเซียส่งออกไครว ๆ ร้อยละ ๒๕ ของประเทศไทย และฤดูกาลผลิตของอินโดนีเซียต่างกับประเทศไทย คืออินโดนีเซียมีฤดูกาลผลิตมันสำปะหลังเส้นในเดือนมิถุนายน - พฤศจิกายน ซึ่งช่วงนี้อินโดนีเซียจะผลิตและส่งออกไปขายเป็นจำนวนมาก และในระหว่างนี้ตลาดต่างประเทศ กลุ่มตลาดรวมจะเป็นฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งพืชหมากกำลังงอกงามสัตว์เลี้ยงสามารถออกหาอาหารตามทุ่งหญ้าได้ทำให้ปริมาณการสั่งซื้อของตลาดต่างประเทศไม่มากนัก และราคาก็ไม่ต่ำเท่าที่ควร สำหรับประเทศไทยมีฤดูกาลผลิตในเดือนธันวาคม - พฤษภาคม ซึ่งเป็นฤดูแล้งของไทยจะมีจำนวนการผลิตมาก และส่งออกไปออกไปขายมากในช่วงนี้และประกอบกับประเทศในกลุ่มตลาดรวมมีฤดูหนาวไม่สามารถนำสัตว์เลี้ยงไปหาอาหารตามทุ่งหญ้าได้ ทำให้ปริมาณการใช้อาหารสัตว์มาก จึงสั่งซื้อเป็นจำนวนมากและให้ราคาคีขึ้นและในช่วงที่ประเทศไทยผลิตและส่งออกมากนี้ประเทศอินโดนีเซียจะมีฝนตกชุกแทบจะผลิตไม่ได้เลยฉะนั้นจะเห็นว่าการค้าขายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังจะไม่มีปัญหาทางด้านราคาสำหรับสินค้าชนิดเดียวกัน แต่ในด้านคุณภาพของประเทศไทยสุกสุกภาพมันสำปะหลังของอินโดนีเซียไม่ได้ ซึ่งต่อไปในอนาคตหากอินโดนีเซียสามารถผลิตและส่งออกมากขึ้นอาจจะทำให้ราคาของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังไทยลดลงได้